

BOG

SELVFØLGELIG SKAL HUN BO HOS MIG (/BOEGER/SELVFOELGELIG-SKAL-HUN-BO-HOS-MIG)

Af Lotte Heise (/forfattere/lotte-heise) (2015)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?search_block_form=870970-BASIS%3A51914740&FRAGMENT=CONTENT)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/selvfolgelig-skal-hun-bo-hos-mig) for at anmelde

Facebook ([http://www.facebook.com/share.php?](http://www.facebook.com/share.php?url=http://litteratursiden.dk/boeger/selvfolgelig-skal-hun-bo-hos-mig&title=Selvfølgelig%20skal%20hun%20bo%20hos%20mig)

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?](https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratursiden.dk/boeger/selvfolgelig-skal-hun-bo-hos-mig&status=Selvfølgelig%20skal%20hun%20bo%20hos%20mig)

u=[http://litteratursiden.dk/boeger/selvfolgelig-skal-hun-bo-hos-](http://litteratursiden.dk/boeger/selvfolgelig-skal-hun-bo-hos-mig)

url=[http://litteratursiden.dk/boeger/selvfolgelig-skal-hun-bo-hos-](http://litteratursiden.dk/boeger/selvfolgelig-skal-hun-bo-hos-mig)

hos-mig&title=Selvfølgelig skal hun bo hos mig)

mig&status=Selvfølgelig skal hun bo hos

Lotte Heise kunne ikke bære at se sin mor, Inge Heise, sygne hen på et plejehjem, efter at hun var blevet ramt af en

blodprop med efterfølgende ekspressiv afasi. Derfor hentede hun sin mor hjem til Aarhus og et nyetableret bofællesskab med mor, datter og Lottes teenage-tvillinger. Det har ikke været uden personlige omkostninger for de tre generationer at bo under samme tag. Lotte Heise fortæller i 'Selvfølgelig skal hun bo hos mig' om det bedste og det værste ved at flytte sammen med sin handicappede mor, om kampen for sin mors ret til og samfundets pligt til at give hende den hjælp, som hun har brug for, og om konsekvenserne for sig selv og sine drenge af det tætte fællesskab, der har varet i mere end tre år, men nu har fået en ende: Inge Heise er i foråret 2015 flyttet i sin egen, beskyttede bolig.

TAGS:

FAMILIER (/TAXONOMY/TERM/2972)

HANDICAPPEDE (/TAXONOMY/TERM/4119)

MOR-DATTER FORHOLDET (/TAXONOMY/TERM/7365)

PÅRØRENDE (/TAXONOMY/TERM/8194)

ÆLDRE (/TAXONOMY/TERM/11611)

ANMELDELSE

20 aug.15

(/users/stina-holdt)

Af Stina Holdt (/users/stina-holdt)

Skribent

En sårbar og stærk historie om at miste sin mor til et handicap, se systemet svigte og starte et bofællesskab med sin mor og to teenagedrenge – og om alle de kampe og sejre, der følger med.

Lotte Heise behøver næppe den store introduktion, de fleste kende hende som den usædvanligt meget og meget hurtigt snakkende kvinde, der har meget på hjertet og meget gerne deler sine synspunkter med omverdenen. Jeg har altid

godt kunne lide hendes tilgang til livet, og da jeg selv har haft problematikken inde på livet, gik jeg i gang med stor iver.

En ganske almindelig dag i februar 2011 får Lottes mor, Inge, en blodprop. Hun køres på Roskilde Sygehus, hvor de ikke foretager sig andet end at lægge Inge i en seng. Det betyder, at hun ikke får den nødvendige medicin, der kan opløse proppen og redde hendes førlighed. Inge bliver lam i højre side og får derudover ekspressiv afasi. Inges hjerne fungerer upåklageligt, men hun kan ikke længere tale, og de få ord, hun trænes op til at sige, kan hun ikke selv styre. Inge kommer på plejehjem. Et gennemsnitligt dansk plejehjem, der hverken magter Inge eller de øvrige beboere. Inge græder, hver gang Lotte forlader hende, og de enes hurtigt om, at det bliver Inges død, hvis hun skal blive på det plejehjem. De beslutter sig derfor at flytte moderen fra Roskilde og hjem til Lotte og hendes tvillingedrenge i Århus. Det bliver starten på tre et halvt års bofællesskab med voldsomme kampe omkring hjælp til Inge, store familiemæssige omkostninger i dagligdagene men så sandelig også en dagligdag med rigtig meget nærvær, kærlighed og store sejre.

Dette er en fortælling med mange perspektiver. Det er først og fremmest fortællingen om at miste sin mor, en mor, der næsten hele livet, har været en utrolig stor og altid massiv støtte. Nu mister moren så talens brug og er fanget i sin egen krop med en fuldt fungerende hjerne. Lotte skal pludselig overtage rollen som "mor" for sin mor, bl.a. skifte hendes bleer, bade hende og made hende. Selve omsorgen er naturlig, de fleste ville vel gøre det samme (håber jeg), men til hvor meget og hvor længe kan man holde? Sorgen over morens handicap får ikke lov at blive bearbejdet, idet der meget hurtigt kommer utallige problemer ind og overtager den proces. Lotte må allerede samme dag, moren bliver syg, kæmpe for at få behandling til moren, og den kamp viser sig at være vedvarende. Det er nemlig også en fortælling om, hvor usædvanlig tungt og usmidigt det danske system virker. Jeg har som nævnt selv haft en del af problematikkerne inde på livet, da min mormor blev ramt af en hjerneblødning og efterfølgende ikke kunne bo alene mere. Derfor kan jeg nikke genkendende til flere af kampene og fortvivles over, at man stadig i 2015 ikke er kommet videre end til at kaste ældre/syge mennesker hen i et ensomt hjørne.

Det er en særdeles velskrevet og meget levende fortælling om alle de små og store begivenheder, der er i dagligdagen med en handicappet. Lotte fortæller både om sine egne og moderens tanker og handlinger, og i vanlig Heise-stil lægges der ikke fingre imellem.

Fortællingen kan læses med flere dagsordener; som pårørende, der måske/ikke overvejer samme model - som professionel plejer - som familiemedlemmer/venner i alle afskygninger - og endelig som handicappet. Her er billeder af godt og ondt, kampe og sejre, frustrationer og stærk kærlighed i en utrolig hudløs og meget konstruktiv blanding. En stor tak til Lotte Heise for at dele disse inderste tanker og dagligdagens op og nedture. Stærk læsning.

Originally published by Stina, Litteratursiden.

BOGDETALJER

Andre bøger af Lotte Heise